

Preguntes al Postulador de la causa, Mons. Flavio Capucci

Per què serà beatificat? Quin és el seu missatge? Quina virtut en destaca? Qui li té devoció? Quin paper va tenir al Concili Vaticà II? Què diu als no catòlics? Quins han estat els testimonis?

04/07/2012

1. Per què Álvaro del Portillo és candidat a la beatificació? Què ha fet?

La seva vida se'ns presenta com un sí constant als requeriments del Senyor. Mons. del Portillo s'ha lliurat heroicament al servei de l'Església i de les ànimes, fidel a l'exemple de sant Josepmaria Escrivà. Ha acostat a Déu moltes persones.

Per obrir una causa de canonització, l'element determinant és l'existència d'una sòlida fama de santedat, espontània i difosa entre una part significativa del Poble de Déu. S'ha donat inici a la causa de Mons. del Portillo perquè, des del dia del traspàs, hi ha hagut demostracions evidents d'aquesta fama. Molta gent d'arreu del món estava convençuda que era una persona santa i n'invocava la intercessió per tal d'obtenir favors del Cel. La funció de la causa és verificar si aquesta fama de santedat té un fonament real. El decret sobre les virtuts heroiques ens diu que l'Església ha arribat a un

judici positiu sobre la seva santedat de vida.

A més del seu personal afany de santedat, cal considerar també l'impuls decisiu que va donar a la creació d'institucions destinades al bé del proïsme, com l'Hospital Monkole, a Kinshasa, l'hospital de la Niger Foundation a Enugu (Nigèria), la Universitat Campus Bio-Mèdic, a Roma, la Universitat Pontifícia de la Santa Creu i el Col·legi Eclesiàstic Internacional Sedes Sapientiae, també a Roma, on milers de seminaristes i sacerdots reben una acurada formació doctrinal i espiritual.

2. Quin és el seu principal missatge?

Als ensenyaments d'Álvaro del Portillo trobem accents específicament doctrinals, com el paper dels laics en l'Església, els fonaments del ministeri sacerdotal o

la unitat amb el Summe Pontífex i la jerarquia. Però jo subratllaria, com a característica general de la seva figura, la virtut de la fidelitat: va ser un exemple de fidelitat a l'Església (primer com a enginyer, després com a sacerdot, finalment com a bisbe), de fidelitat als Papes amb qui va estar en contacte, de fidelitat a la vocació i, en fi, de fidelitat al fundador de l'Opus Dei. La fidelitat és una virtut creativa, que exigeix una contínua renovació interior i exterior. No consisteix només en "conservar", sinó a extreure sempre noves virtualitats del tresor rebut. La fidelitat és l'altra cara de la moneda de la felicitat. I Álvaro del Portillo va ser un home veritablement feliç.

3. Entre les seves virtuts, quin destacaria?

Els qui l'han conegut de prop posen en relleu, a més de la virtut de la fidelitat, altres que poden semblar

menors, però que són essencials per a un cristià. Entre aquestes, l'afabilitat i la mansuetud, perquè no es pot dir que somrigués sovint: somreia sempre. També la bondat, la capacitat de difondre al seu voltant un clima de serenitat, especialment en els moments difícils. I no es pot oblidar la laboriositat: tenia un ritme de treball increïble, no es concedia pauses, i no per això se li anava el somriure dels llavis. Era molt exigent amb si mateix i amb els altres: donava el màxim i demanava el màxim.

A més de tot això, però, és obligat recordar, sobretot, la caritat: estimava Déu i als altres amb tot el cor. Tenia el do d'una profunda paternitat espiritual: tots els que se li van acostar alguna vegada recorden en ell al Pare, a un pare bo, que comprèn, que perdona, amb una confiança incondicionada en els altres, en la lleialtat de cada un.

Finalment, voldria parlar de la seva humilitat: mai no pretenia imposar-se o imposar les seves pròpies opinions. Quan va ser cridat a succeir sant Josepmaria al capdavant de l'Opus Dei, el seu programa de govern va tenir per única meta la continuïtat amb l'exemple del fundador.

4. La devoció a Mons. Álvaro del Portillo es viu només a l'Opus Dei?

No, la seva fama de santedat és un veritable fenomen eclesial. Ens han arribat 12.000 relacions signades de favors obtinguts per la seva intercessió, moltes vegades de països on l'Opus Dei ni tan sols no és present. El butlletí sobre la causa de canonització ha arribat als cinc milions d'exemplars, les estampes per a la devoció privada que s'han imprès a tot el món sumen deu milions. Sens dubte es pot dir que

Mons. del Portillo és un do de l'Església i per a l'Església.

Al seu traspàs, Joan Pau II va voler recordar "la seva zelosa vida sacerdotal i episcopal, l'exemple que sempre va donar de fortalesa i de confiança en la providència divina i la seva fidelitat a la Seu de Pere". El llavors cardenal Ratzinger va evocar "la modèstia i la disponibilitat en qualsevol circumstància" que van caracteritzar el servei prestat per Mons. del Portillo durant tants anys a la Congregació per a la Doctrina de la Fe, "institució que va contribuir a enriquir de manera singular amb la seva competència i experiència".

5. Quin va ser el paper de Mons. del Portillo en el Concili Vaticà II i en general a la Santa Seu?

Durant el Concili va ser secretari de la Comissió *De disciplina Cleri et populi Christiani*, d'on va sortir el decret *Presbyterorum Ordinis*, i perit

de les comissions *De Episcopis et dioecesium regimine* i *De religiosis*. Després va ser consultor de la Sagrada Congregació del Concili, qualificador de la Suprema Congregació del Sant Ofici i consultor de la Pontifícia Comissió per a la revisió del Codi de Dret Canònic. També va ser jutge del Tribunal per les causes de competència de la Congregació per la Doctrina de la Fe i consultor d'aquesta mateixa Congregació, així com secretari de la Comissió per als Instituts Seculars de la Congregació de Religiosos i consultor de la Congregació del Clergat, del Pontifici Consell per les Comunicacions Socials i de la Congregació per les Causes dels Sants.

Els que van treballar amb ell posen en relleu la determinació amb que va promoure els drets dels laics en la missió de l'Església (el seu llibre *Fieles y laicos en la Iglesia* és un text

clàssic del pensament teològic i canònic sobre el tema) i la bellesa i importància de la santedat sacerdotal.

6. Té alguna cosa a dir Mons.

Álvaro del Portillo als no catòlics?

Com és sabut, el nucli del missatge de l'Opus Dei, porfidiosament predicat per sant Josepmaria, és la santificació del treball. Mons. del Portillo va encarnar exemplarment aquest ensenyament. Va treballar sense descans durant tota la seva vida: primer com a enginyer, després com a sacerdot i en els últims anys com a bisbe, donant sempre un alt sentit a la seva tasca, amb la qual perseguia la glòria de Déu i el bé del proïsme. Jo penso que precisament en el fet d'haver viscut el treball com a polleguera de la santedat hi ha un ensenyament de vigència universal, vàlida no només per als catòlics sinó per a totes aquelles persones que són

sensibles al valor espiritual del compromís per donar un sentit no efímer a les realitats terrenals.

7. Ens pot facilitar algunes dades sobre el procés? Qui han estat els testimonis?

D'acord amb les normes de l'Església, puc comunicar les dades que són públiques.

Hi ha hagut dos processos paral·lels. Un s'ha desenvolupat en el tribunal de la Prelatura de l'Opus Dei, ja que el Prelat va ser reconegut com el bisbe competent en aquesta causa. Tanmateix, com el seu nom figurava en l'elenc dels testimonis, ha considerat preferible no ser interrogat pel seu propi tribunal, sinó per un tribunal extern, per tal de garantir més escrupolosament la neutralitat en la instrucció del procés. En conseqüència, va demanar al Cardenal Vicari de Roma que encarregués al tribunal del

Vicariat la tasca d'interrogar els principals col·laboradors de Mons. del Portillo en el govern de l'Opus Dei, i entre ells a ell mateix, així com a diversos eclesiàstics residents a Roma . A més, donat l'elevat nombre de testimonis que viuen lluny de Roma, han estat celebrats vuit processos en règim de comissió rogatòria a Madrid, Pamplona, Fàtima-Leiria, Montreal, Washington, Varsòvia, Quito i Sydney.

En total s'ha interrogat 133 testimonis (tots de visu, excepte dos que han explicat dos miracles atribuïts al Servent de Déu). Entre ells hi ha 19 cardenals i 12 bisbes o arquebisbes. 62 testimonis pertanyen a la Prelatura, i els que no hi pertanyen són 71.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/preguntes-
al-postulador-de-la-causa-mons-flavio-
capucci/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/preguntes-al-postulador-de-la-causa-mons-flavio-capucci/) (05/08/2025)